

ת"פ 21284/12 - מדינת ישראל נגד מנחם ויינברג

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

3 ממרץ 2024

תפ"כ 21284-12-22 מדינת ישראל נ' ויינברג

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא
מדינת ישראל
המאשימה
על-ידי ב"כ עו"ד יעל ענתות ועו"ד דנה שטרום

נגד
הנאשם
מנחם ויינברג
על-ידי ב"כ עו"ד איריס ניב-סבאג ועו"ד אבנر שמלה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

רקע עובדתי ונסיבות הרשותה של הנאשם

2. הנאשם, רואה חשבון בהכשרתו, החזיק בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, קרי בשנים 2017-2018, בחברת השקעות ובחברות פרטיות, בלבד ושותפות, וכן ביצע השקעות משמעותיות בחברות ציבוריות, לרבות חברות העוסקות בתחום ה"bijmed", דהיינו בתעשייה הרפואית, התחרות והמכשור הרפואי.

3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, אף קודם לכן, בנה הנאשם "פוזיציות" (כינויו כתב האישום, ובמונח של היקף החזקות במניות) בחברות בתחוםים אלה בכוונה להשקיע בהן לטוווח הארוך. בין היתר עשה כן במניות של אליום מדייק בע"מ, חברה ציבורית שעסיקה במחקר, פתח, ייצור ושיווק של מכשור רפואי (להלן - **אליום**), ושל מיקרומדייק טכנולוגיות בע"מ, חברה ציבורית העוסקת בפיתוח ומסחר מוצרי אבחון חדשניים לגילוי מוקדם ומעקב אחר סוגים שונים שלמחלה סרטן (להלן - **מיקרומדייק**), ואף השתתף במרבית ההנפקות של שתי החברות הללו.

דף הפעולה של הנאשם בפוזיציות שלו במניות אלה כלל פעולות מוחזריות כדלקמן: בניית פוזיציה במניה;

עמוד 1

מכירה לקרה הנפקה צפואה מטעם היערכות להשתתפות בהנפקה ולצורך מימון השתתפות, במצויה להשתתפות בהנפקה הצפואה שעתידה להתבצע במחיר נמוך יותר; השתתפות בפועל בהנפקה, וכתוצאה לכך חזרה לפוזיציה בסדרי גודל דומים.

noch היקף השקעות של הנאשם בחברות בתחום הביום ובקיומתו בתחום זה ובשוק ההון בכלל, עמד הוא בקשר שוטף עם נושאי משרה בכירים בחברות בהן השקיע, לרבות המנכ"לים של אליאום ומיקרומדייק, במסגרתו שוחח איתם מעט על עדכונים והפתחיות בחברות אלה. במקביל, עמד הנאשם בקשר שוטף עם מר ליואר פיס, מנכ"ל רוסאריו שירות חיתום (א.ש.) בע"מ (להלן - **פיס ו-רוסאריו**), חברת חיתום והפצה ששימשה כمفיצה בהנפקות של חברות שונות.

כעולה מכתב האישום, בהנפקות בהן שימשה רוסאריו כمفיצה של נירות הערך, היה פיס איש פנים לפ"ס סעיף 52 לחוק נירות ערך, מכוח נגשותו למידע הפנים על אודות ההנפקות הצפויות. רוסאריו שילמה לנאים בגין הסיווע שלו בענייני הנפקות, וזאת למורת האיסור הקבוע בדיון, שכן הנאשם לא היה מפיז رسمي ואף היה רוכש סופי בהנפקות להן סיעע.

האישומים במסגרת פרשת אליאום

4. במסגרת "פרשת אליאום" הורשע הנאשם בשני אישומים של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים.

בתקופה הרלוונטית לכטב האישום, עמד הנאשם בקשר רציף עם אסף אלפרוביץ', מנכ"ל אליאום, שככל שיחות טלפון ופגישות עתיות, שבמהלכן עדק את הנאשם לגבי עניינים שונים הנוגעים לפעילותה של אליאום וחברות בנות שלה, אף התיעץ עמו בנושאים שונים. כמו כן, החל ממרץ 2017 החזיק הנאשם ב-200,913 מנויות אליאום.

5. לפי עובדות האישום הראשוני, ביום 25.7.17, בשעה 18:26, פרסום אליאום דו"ח הצעת מדף במסגרת הצעה לציבור יחידות שכלה אחת מרכיבת מ-100 מנויות במחיר של 101 אגורות ו-100 כתבי אופציה סדרה 7 ללא תמורה. רוסאריו שימשה כمفיצה בהנפקה זו. המידע על כך שאליאום עומדת בפני הנפקה במסגרת הצעת מדף היה מידע פנים ממשמעותו בסעיף 52 לחוק נירות ערך.

במועדים שלא ידועים למאשימה, ביום 18.7.17 או בסמוך לפני כן, שוחחו הנאשם ואלפרוביץ' אודות ההנפקה הצפואה, בין השאר כדי לבדוק את כוונתו של הנאשם להשתתף בה. באותו מועד שוחחו פיס והנאים אודות ההנפקה הצפואה של אליאום. כאמור, המידע שקיבל הנאשם בגין ביחס להצעת המדף של אליאום, שפורסמה ביום 25.7.17, היה מידע פנים.

בתקופה שבין 18-25.7.17, בעודו מחזיק במידע פנים לגבי הצעת המדף של אליו כאמור, מכר הנאשם 544,996 מנויות אליו בשער ממוצע של 109.305 ש"ח למנה ובסכום כולל של 596,720 ש"ח. באותה תקופה ניסה הנאשם למוכר 318,083 מנויות נוספות, ללא הצלחה. הנאשם נתן את ההוראות למכירת מנויות אליו לאחר שהחליט להשתתף בהנפקה הצפוייה, בידועו כי מחיר המניה בהנפקה צפוי להיות נמוך מהמחיר שבו נסחרה המניה בשוק אותו זמן, וכי פרסום דוח הצעת המדף צפוי להביא לירידה בשער מנויות אליו.

בעקבות פרסום דוח הצעת המדף ביום 25.7.17, ירד שער המניה של אליו בכ-9.83% וונען על 107.7/agorot. תוכאות מכרז ההנפקה פורסמו ביום 26.7.17, כאשר מחיר המניה בהנפקה נסגר בסכום של 1.01 ש"ח. במסגרת ההנפקה רכש הנאשם 5,400 יחידות הכוללות 540,000 מנויות ו-540,000 כתבי אופציה סדרה 7, בסכום כולל 545,400 ש"ח, כך שבסיום חזר להחזיק בפוזיציה דומה - 908,000 מנויות אליו.

כתוצאה ממכירת המניות בתקופה שבין 18-25.7.17, ורכישת המניות במסגרת ההנפקה, נוצר לנiento " הפרש" (כך ניסוח כתוב האישום) בסך 46,274 ש"ח. בעשותו כן, ביצע הנאשם עסקאות בנירות ערך תוך שימוש במידע פנים מצוי בידיו.

6. לפי עבודות האישום השני, ביום 12.11.18, בשעה 18:06, פרסמה אליו דוח הצעת מדף במסגרתו הציעה לציבור 70,000 יחידות בהרכב של 100 מנויות במחיר של 1.02 ש"ח למניה, 50 כתבי אופציה סדרה 8 ו-50 כתבי אופציה סדרה 9 ללא תמורה. המידע על כך שאליהם עומדת בפני הנפקה במסגרת הצעת מדף היה מידע פנים כמפורט בסעיף 52א לחוק נירות ערך.

במועדים שלא ידועים למאשימה, ביום 5.11.18 או בסמוך לפניו כן, שוחחו הנאשם ואלפרוביץ' אודות ההנפקה הצפוייה, בין השאר כדי לבדוק את כוונתו של הנאשם להשתתף בה. כאמור, המידע שקיבל הנאשם בגין הצעת המדף של אליו, שפורסם ביום 12.11.18, היה מידע פנים. קודם לכן, נכון לחודש מרץ 2018, החזיק הנאשם בכ-1.4 מיליון מנויות אליו. מחודש מרץ 2018 ועד 4.11.18 מכר הנאשם 728,000 מנויותAdditional.

בתקופה שבין 5-12.11.18, בעודו מחזיק במידע פנים לגבי הצעת המדף של אליו כאמור, מכר הנאשם 708,402 מנויות אליו בשער ממוצע של 1.058 ש"ח למנה ובסכום כולל של 747,440 ש"ח. הנאשם נתן את ההוראות למכירת מנויות אליו לאחר שהחליט להשתתף בהנפקה הצפוייה, בידועו כי מחיר המניה בהנפקה צפוי להיות נמוך מהמחיר שבו נסחרה המניה בשוק אותו זמן, וכי פרסום דוח הצעת המדף צפוי להביא לירידה בשער מנויות אליו. כך, יחד עם המכירות הנזכרות לעיל, נותר הנאשם ערבות ההנפקה ללא החזקות במניות אליו.

ביום המספר שלאחר פרסום דוח הצעת המדף, קרי 13.11.18, ירד שער המניה של אליו בכ-9.4%. תוכאות מסחר ההנפקה פורסמו ביום 13.11.18, כאשר מחיר המניה בהנפקה נסגר בסכום של 1.02 ש"ח. במסגרת

ההנפקה רכש הנאשם 990,000 מנויות אלוום בסכום כולל 1,009,800 ש"ח.

כתוצאה מככירת המניות בתקופה שבין 18.11.12-5, ורכישת המניות במסגרת ההנפקה, נוצר לנאשם הפרש בסך 24,870 ש"ח. בעשותו כן, ביצע הנאשם עסקאות בניירות ערך תוך שימוש במידע פנים מצוי בידיו.

האישום במסגרת פרשת מיקרומדייק

7. החל מחודש פברואר 2018, החזיק הנאשם ב-992,000 מנויות של מיקרומדייק. בנוסף, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עמד הנאשם בקשר רציף עם גיא לרנר, מנכ"ל מיקרומדייק, שכלל שיחות טלפון ופגישות עתיות, שבמהלכן עדכן לרנר את הנאשם לגבי עניינים שונים הנוגעים לפעילותה של מיקרומדייק. מתוך תפקידו תפקידו, היה לרנר איש פנים במיקרומדייק כהגדתו בסעיף 52 לחוק ניירות.

באותן שנים השתתף הנאשם בהנפקות של מיקרומדייק ממשקיע, ובמקביל עז לפיס ולרוסARIO, שעה שזו שימשה כمفיצה בהנפקות. כאמור לעיל, בגין "יעוז זה" תוגמל הנאשם באופן כספי. מכוח נגשותו במידע הפנים ביחס להנפקותיה, היה פיס איש פנים במיקרומדייק כהגדתו בסעיף 52 לחוק ניירות.

8. לפי עובדות האישום בפרשת מיקרומדייק, ביום 24.5.18, אישר דירקטוריון מיקרומדייק דו"ח הצעת מדף שצפוי להतפרסם ב-28.5.18, וקבע כי המכרז בעינויו יתקיים ביום 30.5.18. עוד הוחלט כי פרטיה ההנפקה יסוכמו בסמוך לפרסום הדו"ח. ביום 18.5.27 אישר דירקטוריון מיקרומדייק את פרטיו הדו"ח. המידע על כך שמייקרומדייק עומדת בפניו ההנפקה במסגרת הצעת מדף היה מידע פנים כמשמעותו בסעיף 52א לחוק ניירות ערך.

ביום 18.5.28, בשעה 18:32, פרסמה מיקרומדייק דו"ח הצעת מדף לפיו הצעה לציבור 4,400 יחידות בהרכבת של 1,000 מנויות במחיר של 570 ₪ לחידה ו-750 כתבי אופציה ללא תמורה. רוסARIO שימשה כمفיצה בהנפקה. הנאשם סייע לפיס ביחס להנפקה והיה זכאי לתשלום בגין כך. במסגרת היחסים בין הצדדים, במועד שלא ידוע למאשימה בסביבות יום 24.5.18, מסר פיס לנאשם את מידע הפנים ביחס להצעת המדף הצפוייה ביום 28.5.18.

בהמשך לכך, ביום 24.5.18 וביום 27.5.18, מכר הנאשם 351,606 מנויות מיקרומדייק בסכום כולל של 218,306 ש"ח, בשער ממוצע של 0.62 ש"ח למניה. הנאשם נתן את ההוראות המכירות המניות לאחר שהחליט להשתתף בהנפקה הצפוייה, בידיעו כי מחיר המניה בהנפקה צפוי להיות נמוך מהמחיר שבו נסחרה המניה בשוק אותו זמן, וכי פרסום דו"ח הצעת המדף צפוי להbia לירידה בשער מנית מיקרומדייק. בסיכוןו של דבר, בצירוף מניות שמכר החל מחודש פברואר 2018 ועד 23.5.18, עבר ההנפקה, מכר הנאשם את כל אחזוקתו במיקרומדייק.

ביום המසחר של אחר פרסום דו"ח הצעת המדף, קרי 29.5.18, ירד שער המניה של מיקרומדייק בכ-5.56%. תוצאות מכרז ההנפקהפורסמו ביום 31.5.18, כאשר מחיר המניה בהנפקה נסגר בסכום של 0.6 ש"ח. במסגרת ההנפקה רכש הנאשם 900,000 מניות מיקרומדייק בסכום כולל 540,000 ש"ח.

כתוצאה מכירת המניות, שבוצעה ביום 24.5.18 ו-18.5.18, ורכישת המניות במסגרת ההנפקה, נוצר לנאים הפרש בסך 7,343 ש"ח. בנוסף, ביום 27.6.18 העבירה רוסאריו לנאים, בהנחיית פיס, סכום של 58,550 ש"ח בגין עזרתו ויעוץו של הנאשם לפיס ולרוסאריו ביחס לאותה הנפקה. בעשותו כן, ביצע הנאשם עסקאות בניירות ערך תוך שימוש במידע פנים מצוי בידיו.

הסדר הטיעון בין הצדדים

9. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון בגדרו הודה הנאשם בעבודות כתוב האישום ובعبירות המוחסתות לו, כמפורט לעיל.

הסדר הטיעון שנחתם הוא הסדר מסוג "טוווח": המאשימה הבירה כי טען לעונש מאסר שלא עולה על תשעה חודשים מאסר לRICTO בדרכו של עבודות שירות, לצד עונש מאסר על תנאי וקנס; בעוד ההגנה מצדה טען לעונשה בדרכו של מאסר על תנאי, ולא תוכל לטען לאי-הרשעת הנאים. בהקשר זה יוער כי קביעה זו עומדת, חרף העובדה שהצדדים לא נקטו במונח "טוווח" בלשון ההסדר, משום שמהבחינה מהותית, הסכמתו של כל צד להסדר תוך הגבלת הטיעון של רעהו, מشرطתו - הלכה למעשה - טווח ענישה בגדרו נדרש בית המשפט למקום את העונש המתאים, ככל שהוא מתישב עם האינטראס הציבורי.

במסגרת הסדר הטיעון, הוגש מסמך שכותרטו "הסכמות הצדדים לעניין הטיעון לעונש" (סמן במ/1, להלן - **מסמך ההסכם**) הכולל הסכמות דיוניות ביחס לאופיו והיקפו של הטיעון לעונש, בדגש על סוגיות ספציפיות, כגון מהות מידע הפנים, מידת ודאות המידע והעובדה כי ההפרש שנוצר לנאים לא מושך על ידו.

עוד הוסכם כי במידה ויטל על הנאשם עונש של מאסר לRICTO בדרכו של עבודות שירות, התביעה לא תתנגד לכך שאליה יבוצעו במשך 6 שעות ביום בלבד, לאור מצבו הרפואי של הנאשם.

תמצית טענות הצדדים

10. **ב' כ המאשימה**, עו"ד ענתות, עמדה על החומרה הטמונה בעבירות שימוש במידע פנים נשוא כתוב האישום, וכן על החומרה שבנסיבות ביצוען במקורה דן. לטענת התביעה, מדובר בתיק שימוש במידע פנים "קלאסי", שבו הנאשם, משקיע ותיק בעל ידע חבורני, מימש הנאשם יתרון שהיה לו על פני יתר המשקיעים לאור מידע פנים אליו נחשף מקרבתו לאנשי פנים ביחס להנפקות בשתי החברות. בנויגוד לטענת ההגנה, טענת המאשימה כי מדובר במידע פנים "מובהך".

ב"כ המאשימה אישרה כי מדובר בתיק ראשון נאשם עומד לדין פלילי נאשם בגין שימוש במידע פנים הקשור בהנפקה צפואה במחיר נמוך מהמחיר בו נסחרת מנית החברה אותה עת, כאשר התמורה שנוצרת לנאשם היא בדמות הפרש (דהיינו "קיזוז הפסד"). חרף זאת, טוען כי אין מדובר באכיפה ראשונית מובהקת, ומילא יש מקום להמשיך ולצעוד בקבו המנחה המונגה בפסקת בת המשפט בשנים האחרונות, דהיינו - להחמיר בענישה בעבירות כלכליות.

תוך הציג פסיקה רלוונטי, עתירה המאשימה לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים, אחד לכל פרשה, אותם יש לחפות במלואם, ועתירה להשתת עונש של **9 חודשים לrixio בדרכן של עובדות שירות**, לצד מאסר מוותנה וקנס. לטענת המאשימה, בעתרתה שוקלנו נתוני האישים של הנאשם, קבלת האחריות, שיתוף הפעולה עם רשות החקירה, כמו גם הapur בין הבדיקות הראשוניים בחקירה לבין עבודות כתוב האישום.

11. **ב"כ הנאשם**, עו"ד ניב-סבאג, טוען כי נסיבות ביצוע העבירות בגין הוועמד הנאשם לדין הן גבוליות, וכי בסופו של דבר הוועמד הנאשם לדין בגין שלושה אירועים נקודתיים לעומת מושגים נוספים יותר שהופרכו בחקירה.

לשיטת ההגנה, אין מדובר באישומים "קלאסיים" בעבירות כלכליות, וניתן לראות Cainikzia לכך בשימוש שעשו כתוב האישום במונח "הפרש" (שנוצר לנאשם) ולא במונח "רווח". בפועל, כךטען, נגרמו לנאשם הפסדים מהפוזיציות שהחזיק באותו חברות. עוד טוען כי "גבולות" כתוב האישום קשורה גם להיעדר מובהקות של מידע הפנים אליו נחשף הנאשם שאופיין ב"כלויות" מבלי שהנאשם ידע את פרטי זו"חות הצעת המדף שעתידים היו להתרעם לפני כל הנפקה. כחיזוק לטיעון בדבר "גבולות מידע הפנים" צוין כי העובדה שהחברות היו זכות לגייס הון מהציבור על מנת להיחלץ ממצבן הפיננסי פורסמה גם בתקשורת הכלוליה. הסינגוריית הדגישה כי בנגד לתיקום "רגלים" של פשיעה כלכלית, הנאשם בענייננו לא רצה לגרוף רווח מהיר על ידי ניצול מידע פנים, אלא השקיע באלוים ובמיקורדים ל佗וח האורך, והשתתף בהנפקות מתוך רצון אמיתי לסייע להצלחתן. ההגנה ביקשה לשקלול, כשיתול ממתן, את העובדה שהחקירה הסתיימה בהעמדתו לדין רק של גורם הקצה שקיבל את המידע - הוא הנאשם - ולא של הגורמים שמסרו את המידע.

לשיטת ההגנה, שכלל הניסיות שיפורטו לעיל, שהן בבחינת נסיבות הקשרות ביצוע העבירות, ממתן באופן דרמטי את רמת החומרה ומצדיק אימוץ הרף התיכון של טווח הענישה המוצע על ידי הצדדים, שנoston ביטוי לנatoi ה konkretim והיחודיים של המקרה.

ההגנה עמדה על נסיבותו האישיות של הנאשם, על היותו בן למשפחה ניצולת שואה שחיה בעוני, על עברו הנקוי והעשיר בשקיות בשוק ההון, שירותו הקרוב והיותו משרת מילואים פעיל במשך 25 שנה. הסינגוריית תיארה את פעילות החסד והצדקה בה עוסק הנאשם, בין היתר לטובת חיל' צה"ל והמחזינים מאזור הלחימה, ולטובת אנשים מכורים וקשי יום, אותן נהג להכנס לbijto על מנת לסייע להם בשעתם הקשה, ולענין זה הפניה למכתב התודה שהוגשו וכן לעדויות האופי לזכות הנאשם. הסינגוריית הדגישה גם את הפגיעה בהםו הטוב של הנאשם תוך הפניה לכתבות שהתרפרסמו בעיתונות הכלכלית אודות הפרשה (בשלבי החקירה). טוען כי

יש לשקל גם את גילו המתקדם של הנאשם (72), ואת מצבו הרפואי וקשייו הבריאותיים (הוגשו מסמכים רפואיים), שהחמירו, על פי הנטען, מאז החלה החקירה. הסניגורית התיחסה גם לשך הזמן שחלף מאז קרות האירועים בכתב האישום (כ-5 שנים) ולשיטוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק וקבלת האחריות מצדיו, אשר הביאו לחסכו בזמן צבורי, כשיוקלים נוספים המצדיקים התחשבות בעונש שיוטל על הנאשם.

על יסוד כל אלה, עתרה ההגנה לאיום הרף התחתון של טווח הענישה המוסכם על הצדדים בהסדר הטיעוןvr כר שיטול על הנאשם עונש של **מאסר מותנה**. עוד צוין כי ככל שבית המשפט יראה לנכון להטיל קנס על הנאשם, הוא יהיה מעוניין לתרום את הסכם לטובת המאמץ המלחמתי.

12. **ה הנאשם** בדבריו האחרון הביע חרטה על מעשיו, וכן ציין: "הבנייה שעברתי עבירה ואני מתחרט על זה. لكن, בכל מקרה שמשהו עשה עבירה, הדבר הראשון שהוא צריך לעשות זה חרטה אחרי עבירה. אני רוצה להודיע לבבוזו שאני מתחרט על זה, ואני הייתי צריך להיות יותר זהיר בהנהלות שלי".

עוד עמד הנאשם את נסיבות חייו, את פעילות החסד והצדקה בה עוסק וכן תיאר באופן נרחב את השפעת ההליך הפלילי על חייו האישיים והעסקיים. ביחס לעונש המתאים, אמר הנאשם את הדברים הבאים: "**לטיכום, הדיוון ששלילגביעבודות שירות** - **רציתילגיגידלבבודוכיבודותשירותההמנת חלקיים.** **מאזשאנימכירות עצמי אינמצע באבעבודות שירות** ... **בצד העונש,** **באמתקיובלטייתעוני** - **ההפסדים הגדולים, בריאות ישנונגעה והענקת הדמיתי,** אבל בעיקרה השמחה החישבנית מהמנני. החימשלי **השתנו ואניכבר לאוותבונאדם.**
רציתילבקשות מבית המשפט בכל לשון שתהפרטיטה אלהילקחו בחשבון.".

דין והכרעה

13. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הטמונה בעבירות השימוש במידע פנים, אשר פוגעות בערכיהם של הוגנות ושווון במסחר בשוק ההון, כאשר העבריין מנצל את נגשותו במידע ובכך יוצר יתרון בלתי-הוגן במסחר בנירות הערך על פני ציבור המשקיעים שאינם חושפים לו [ראו: ע"פ 3164/14 פנ' נ' מדינת ישראל, פס' 55 (29.04.2013); ע"פ 6020/2015 מדינת ישראל נ' עדן, פס' 18-19 (29.06.2015)].

וראו דבריו של כב' השופט מ' חшин בע"פ 4675/97 רוחוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(4) 337, 352-351 (1999): "בAIN צורך להעמיק-ביתר, כדי לדעת ולהבין כי בראים-התיכון באיסור לעשות שימוש במידע-פנים הוא יסוד ההגינות: ההגינות התובעת להעמיד אנשים "מקורבים" למידע בחברה במעמד שווה לאנשים שאינם מקורבים, ככל שהמדובר הוא בעסקות בנירות-ערך של החברה. לא כל המידע ל"אישי פנים" ולמקורבים על הנעשה בחברה ועל מצבה ידוע גם לציבור הרחב, והחוק מבקש לאסור על אלה - אשר מידע-פנים בעל-משמעות בא לדייהם, ומהידע אינם ידוע לציבור - כי יעשו עסקות בנירות-ערך של החברה כל-עוד לא פורסם המידע לרבים. טעם האיסור מדובר بعد עצמו, והוא, שאותם

מקורבים לא ינצלו את מעמדם - ניצול לרעה בעינוי החוק - להיטיב את מצבם (ולהרע ממילא את מצבם של אחרים). כוונת החוק היא למנוע קיומו של עסקות שבנה יש למקורבים ועדף-מידע אף בשל גנטישותם למידע חשוב בחברה".

14. כדי, קיימן אינטראס ציבורי מובהק בקיומו של מוסד הסדרי הטיעון ונפסק כי בכלל, על בית המשפט לכבד הסדרי טיעון שהציגו הצדדים להליך פלילי, ולהתערב אף ורק במקרים חריגים [ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ז נז (1) 57 (2002)]. נפסק לא אחת כי חזקה על התביעה, הפעולה בשם האינטראס הציבורי, כי שקלה את השיקולים הרלוונטיים בהגיעה להסדר טיעון.

בעניינו, שעה שעסקין ב"הסדר טוח", הרי שעל בית המשפט לבחון אם טווח הענישה שشرطתו הצדדים תואם את רמת הענישה כפי שמשתקפת מהפסיקה הנוגנת, ונמצא בתוך מתחם הענישה ההולם בהתחשב בנסיבות העניין. במידה והתשובה לכך חיובית, ניתן לאמץ את המתחם שקבעו הצדדים ואין טעם שבית המשפט ידרש בעצמו לקביעת מתחם ענישה הולם בנסיבות העניין [וראו: ע"פ 6943/16 גליק נ' מדינת ישראל, פס' 3 (28.01.2018)].

פסקת בית המשפט העליון התייחסה לציפיות הצדדים כי בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון, כשיקול נוסף במאגר השיקולים המצדיקים כיבודו, ודומה כי בעניינו, הדברים יפים מכך וחומר נוכח מסמן ההסכםות שגובש בין הצדדים וצורף, חלק בלתי נפרד, להסדר הטיעון. עיוון במסמך מלמד כי באופן חריג להסדרי טיעון, בהם הצדדים מסכימים על העובדות אף חלוקים ביחס לעונש, במקרה דן - קיימות מחלוקת גם ביחס לרכיבים עובדיים שונים (לרבות ביחס להיקפו של "מידע הפנים") ובוואדי ביחס לנסיבותם. אין מניעה מMOV לבusch הסדר טיעון מהסוג האמור, והדברים מצוינים רק על מנת להמחיש את הקושי בהתערבות בטווח הענישה המוסכם, ללא שנערך בירור עובדתי מלא במהלך המשפט וכן החדר הטיעון.

15. בנוסף לאמר לעיל, ולצורך בחינת השאלה האם יש מקום לאמץ את טווח הענישה שהגדירו הצדדים, ראוי ליთ משקל לשתי קבוצות שיקולים:

(א) **מן הצד האחד** - מדובר בעבירות המאופיניות, על פי רוב, בתחום, וכרכות בפגיעה באמון ציבור המשקיעים בשוק ההון [ראו: ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל, פס' 54 (31.12.2008)]. בעניינו, הנאשם ניצל את ערוצי תקשורת מול אנשי פנים באלויהם, במיקרומדייק וברוסARIO, אשר היו לרשותו, בין היתר, מכוח היוטו נתן שירות בשכר לROSSARIO שנنتهה שירותי לביצוע ההנפקות, וזמן את מכירת אחזקותיו לפני כל אחת מההנפקות; ניתן אף לראות בדף החוזר של מעשייו (כעולה משלושת האישומים) ככח המעצים את רמת החומרה. כמו כן, אף שאין מדובר באיש פנים (ולהבחנה בהקשר זה יש משקל ממתן), יש משמעות לעובדה כי הנאשם הוא משקיע ותיק, בעל ידע חשבוני, אשר שימש כיעץ בשכר לROSSARIO ובחר לנצל את מידע הפנים שהשיג מתחזק מעמדו ככח.

(ב) **מן הצד השני** - ניתן למנות מספר נטונים שיש בהם כדי למתן את רמת החומרה.

הראשון - הנאשם החזק בפוזיציות באלוים ובמיקורמדיק תקופה זמן משמעותית לפני שנחשה למידע הפנים, ובהחלט ניתן לומר כי עשה כן בהיותו "משמעות לטוווח ארכו" (ראו סעיף 2 לחלק הכללי בכתב האישום). בהקשר זה - דומה שאין מחלוקת כי הנאשם היה מעוניין לתמוך בהנפקות מתוך הסתכלות ארוכת טווח ואמונה בחברות בהן השקיע. מכירת האחיזקות בכל אחת מהחברות נועשתה מראש על מנת לחדש בהן את האחיזקה בנסיבות דומות של מנויות. התביעה צינה בסעיף 21 לטיעוניה כי שקרה לא קולא את **"העובדת שהשתתפות הנאשם בהנפקות נועדה, גם, על מנת לתמוך בחברות ולהזרים אליה כסף (בנייה לביצוע פעולות בשוק)"**. ראה גם סעיף 12 לטיעוני ההגנה, לפיו יש לראות העובדה ככך הנופלת תחת **"הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה"**.

השני - ניתן לומר כי באופן יחסית, היקף טובת הנהנה הפוטנציאלית היה מצומצם, ועמד על פחות מ-80 אלף ₪. עשייתי שימוש במונח "טובת הנהנה הפוטנציאלית" שכן במסגרת ההסכם אליה הגיעו הצדדים, כתוב האישום נוקט במילה "הפרש" (במבחן - מ"רוח") ובנוסף, במסגרת מסמך ההסכם, צינו הדברים הבאים: **"ביחס להפרש, מוסכם על הצדדים שההגנה תען כי הפרש לא מושך על ידי ויינברג וכן תען להפסדים שנוצרו לויינברג בפוזיציות שהחזק במנויות אלוים ומיקורמדיק. בד בבד מוסכם על הצדדים כי התביעה תען כי עצם רכישת ניירות הערך בהנפקה הוא מימוש הפרש וכי לעומת רלוונטיות לשאלת אם אכן נגרמו לויינברג הפסדים בגין המורות לאורך השנים"** (סעיף 5 למסמר במ/1);

השלישי - ראשוניות האכיפה הפלילית ביחס לסת נסיבות מהסוג שפורט בכתב האישום באה לידי ביטוי בשני היבטים, אשר משקלם המצטבר מאפשר לראות בה כורם ממtan.

היבט הראשון - ראיית פרסום דז"ח הצעת מדף כמידע פנים, וזאת בשונה ממידע על עסקאות צפויות או מידע מתוך דוחות. בהקשר זה, לא הייתה מחלוקת כי טרם נדון בבתי המשפט מקרה דומה בנסיבותיו וניתן לראות בנסיבות זה, בנסיבות המקרה שבפניי, כנתון ממtan בענישה.

יחד עם זאת, אין בידי לקבל את עדמת ההגנה לפיה יש בקיומה של "הערת עסק חי" בדוחות החברות, המלמדת לכארוה על הצורך בגין תדים, כדי להפוך את מידע הפנים ל"גובל". בנסיבותיו של הסדר הטיעון לא ראוי להרחיב בעניין ואסתפק בכך שאציג את החשיבות שיש למידע בדבר עיתוי ההנפקה, וזאת אף בהנחה שבידי הנאשם לא היו פרטים נוספים ההנפקה (והצדדים חולקים בעניין זה, ראה סעיף 2 למסמר ההסכם).

היבט השני - חישוב היתרונות הכלכלי שצמחי לנאשם נעשה באופן שונה מהנהוג. בכלל, כתבי אישום שהוגשו לאורך השנים לבתי המשפט בגין עבירות שימוש במידע פנים, תיארו רכישת ניירות ערך במחיר נמוך מזה הצפי להיות לאחר פרסום המידע לציבור. בענייננו, לראשונה הוודד אדם לדין פלילי בגין שימוש במידע פנים באופן

שבו הוא מוכר אוחזקתו בחברה מסוימת, רק כדי לשוב ולהשكيיע את כספו בהנפקה עתידית של אותה חברה שצפיה להוריד את מחיר המניה (ועל אף אם הتبיעה אינה חולקת, וראו פר' 13, ש' 19-20). במקורה זה, ניצל הנאשם את יתרונו על מנת "להקטין הפסד", מתוך שאיפה לשוב ולהחזיק בניריות ערך של החברה בכמות דומה ובהשקיעה נמוכה יותר. טובת ההנהה של הנאשם במקורה שכזה נמדדה כהפרש בין מחיר הרכישה לבין מחיר ההנפקה.

בקשר זה addCriterion כי התביעה הסכימה בטיעונה כי יש מקום לראות בעובדה ששיעור היתרון הכלכלי נעשה באופן שונה מהנהוג בגורם ממtan בענישה (סעיף 24 לティעוני התביעה).

חשוב להבהיר כי אין באמור לעיל כדי לערער את מידת הלגיטימיות העומדת בסיס שיקולי התביעה, אלא רק כדי לבאר מדוע ניתן לראות באכיפה ראשונית כנתון בעל משקל ממtan, בעוד גם מפסיקת בית המשפט העליון [וראו: ע"פ 6339/18 **בלוא נ' מדינת ישראל**, פס' 46 לפסק הדין של השופט פוגלמן בערעוריהם על גזר הדין (15.01.2020)]

16. לצד זאת, אני מתקשה לקבל את טענת ההגנה לפיה יש משקל ממtan לתרומות שחלו בעמדת רשות נירות ערך בגין מגעים המותרים בין חברות וגופי חיתום לבין משקיעים, לפני הנפקה של נירות ערך לציבור, כפי שששתקפות מעמדות הסגל שפורסמו לאורך השנים. ודוק: רשות נירות ערך נוטה בשנים האחרונות לאמץ גישה המעודדת מגעים מסוימים בין חברות וגופי חיתום לבין משקיעים "מוסוגים", קדום לפרסום תשקיף לציבור. מגעים אלה מכונים לרוב כ-"Testing The Water" [וראו: **עדמת סגל משפטית 38-103: מגעים ראשוניים עם משקיעים מסווגים - "Testing The Water"** (22.5.2016); וגם **עדמת סגל משפטית 43-103: שיווק הנפקה וקבלת הזמנות ממשקיעים מתוחכמים בהנפקה לציבור על פי תשקיף**].

שלושה טעמים עומדים ביסוד מסקנתי.

ראשית, הנאשם בעניינו אינו משקיע מוסדי או מסווג, כהגדרת הרשות, אשר ניתן לנחל עמו שיח ולמסור לו מידע מסוים עודטרם פרסום טוiotת תשקיף. השני בעמדת הרשות נעשה אף בגין משקיעים מתוחכמים, שאינם אנשים פרטיים, הנכללים בסעיפים (1)-(11) לתוספת הראשונה לחוק נירות ערך, ומסיבות ברורות; **שנייה**, אף בהנחה שהיא צזה, הרי שההעברת המידע אליו מטעם החברות במסגרת הליך למגעים ראשוניים היה צריך להיות מדווח באופן מפורש במסגרת התשקיף או בהודעה משלימה, כך לפי עדמת סגל 103, מה שלא קרה בעניינו; **שלישית**, עדמות הסגל שהוצעו מתיחסות בעיקר להנפקה ראשונה של נירות ערך לציבור (IPO), בעוד נירות הערך של מיקרומדייק ואילו נסחרו בשוק המשני קודם להנפקות המתוארכות בכתב האישום, ואין מדובר בהנפקה ראשונה לציבור. ספק אם ניתן להקש מטען העומדים בסוד עדמת בכתב האישום, והוא מדובר בהנפקה ראשונה לציבור. בהחלט נירחות ערך לציבור של חברות שכבר נסחרות. בהקשר זה ניתן להצביע, באופן לא ממצאה, על פערן המידע שקיים בין החברה, שאינה מפרסמת עדין מידע לציבור, לבין משקיעים אפשריים; ועל העובדה המשמעותית לחברה, הכרוכה בהנפקה ראשונה לציבור, לעומת הנפקות

אחרות לציבור.

17. בבחינת מדיניות הענישה הנהוגת, ניתן להפנות לMKrim הבאים:

ע"פ 5830/21 **כהן ואח' נ' מדינת ישראל** (21.6.2022) - שני הנאים הורשו לאחר ניהול הוכחות במספר עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים כל אחד (נאש 1 הורשע ב-3 עבירות ונאש 2 הורשע ב-6 עבירות). נקבע כי נאש 1 ניצל את קשריו עם איש פנים בחברה שעסקה בפיתוח חיסון למחלת השפעת, לקבלת מידע פנים לפיו החברה קיבלה את אישור משרד הבריאות האמריקאי לביצוע ניסוי קליני בבני אדם באחד ממווצרייה. נאש 1 מסר לנאש 2, אחיו, ולגורמים נוספים את המידע בכוונה שלאלה יעשו בו שימוש להפקת רוח, ותוך סיכון כי חלק מהרווחים יעברו לכיסו. לפי הכרעת הדיון, המידע נמסר ביום שפנוי פרסום הדיווח המידי של החברה לבורסה, אשר בעקבותיו עלה שער המניה בכ-36.3%. נאש 2 ואחר גוסף שרכש את המניות על סמך מידע הפנים מכרו את המניות שרכשו ביום הדיווח ברוח. בסך הכל השקיע נאש 2 סכום של 244,582 ש"ח והרוויח 114,073 ש"ח (מתוכם העביר לנאש 1, **מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשים** בגיןם). בית המשפט המחויזי קבע מתחמי ענישה כדלקמן: לגבי נאש 1, **מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשים** מאסר, לגבי נאש 2, **מתחם הנע בין 9-3 חודשים** מאסר. בית המשפט השית על נאש 1 עונש של 9 חודשים לRICTO בדרכו של עבודות שירות, ועל נאש 2 עונש של 3 חודשים מאסר לRICTO בדרכו של עבודות שירות. ערעורם של שני הנאים לבית המשפט העליון נדחהפה אחד.

מדובר במקרה מעניינו כמעט מכל היבט - התוכנית העבריתנית; קיומו של רוח (במבחן מהפרש), היקף הרוח; מעורבות גורמים רבים והעובדה כי נאש 1 הרחיב את מעגל שתויפו לעבירה; השוני בין רצון לרוח מיידי לבין השקעה לטווח הארוך.

ת"פ (כלכלית ת"א) 19-06-57633 **מדינת ישראל נ' קלימי** (31.1.2021) - שלושת הנאים הורשו, על יסוד הודהתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים (נאש 1 הורשע ב-3 עבירות ושני הנאים הנוספים הורשו בעבירה אחת כל אחד). זאת, בכך שרכשו מניות אוסם השקעות בע"מ, עברו רכישתה על ידי חברת Nestle ומחייתה מהמסחר, בידעה כי שווי המניה במכירה ל-Nestle יהיה גבוה מהשהו בו נסחרה אותה עת, ולאחר מכן קיבלו את המידע מאחד הדירקטוריים באוסם (אשר לאחר חקירה הוחלט שלא להעמידו לדין). בסך הכל, נאש 1 השקיע כרבע מיליון ש"ח והרוויח כ-78 אלף ש"ח; וכן נאים 2-3 השקיעו כל אחד כ-700 אלף ש"ח והרוויחו 200 אלף ש"ח. בית המשפט קבע מתחמי ענישה כדלקמן: לגבי נאש 1, **מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשים** מאסר, לגבי נאים 2-3, **מתחם הנע בין 9-3 חודשים** מאסר. בית המשפט החליט לכבד הסדר טיעון "סגור", הכול הסכמה לעניין הענישה, והשית על הנאים את העונשים הבאים: על נאש 1 - 9 חודשים מאסר לRICTO ב עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 150 אלף ש"ח; על נאים 2-3 - 3 חודשים מאסר לRICTO ב עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנסות בגובה 400 אלף ש"ח ו-300 אלף ש"ח, בהתאם. ערעור שהגיש נאש 3 לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה בהמלצת בית המשפט (ע"פ 1697/21).

ת"פ (כלכלית ת"א) 29436-05-16 **מדינת ישראל נ' רדו** (30.11.2017) - במקורה זה יוחסן לנשمة עבירה של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים. לפי עובדות כתוב האישום, אחיה של הנשمة, אשר רعيיתו שימה אותה עת כסמכ"לית הכספי של חברת ציבורית העוסקת בדרך כלל תרופות וטכנולוגיות מבוססי גנים, מסר לנשمة מידע פנים בגין מתקדם שניהלה החברה אותה עת עם חברת גרמנית להסכם שיתוף פעולה בקשר למסחר מולקולות לפיתוח תרופות לסרטן. הנשمة רכשה מנויות החברה בסך כ-55,000 ש"ח, ומקרה אותו לאחר הדיווח המיידי של החברה אודות ההסכם שנחתם, אשר גורר עליה של מעלה מ-40% בשער המניה, בסכום כולל של 82,848 ש"ח, וברווח שנאמד בכ-20,000 ש"ח. בית המשפט המחויז אימץ את עמדת ההגנה **ונמנע מהרשעת הנשمة**, לצד הטלת 250 שעות לتوقف הציבור, וזאת מנימוקי "נראות" ואחדות הענישה, ובשל נסיבות אישיות חריגות וויצאות דופן של הנשمة.

18. ככל שהייתי נדרש לבחינת עובדות כתוב האישום (המשקפות את הנسبות הקשורות ביצוע העבירה), מידת הפגיעה בערכיים המוגנים ומידנות הענישה הנוגגת, ואף אם מדובר במקרה שאינו מצוי ברמת חומרה דומה לאלה שנדרנו בפסקה, הייתי נכוון לקבוע כי הרף התחחותן של המתهام הכלול לשלוות האירועים צריך להיות גבוהה יותר מזה שהוגדר כרף התחחותן של הסדר הטיעון.

יחד עם זאת, העובדה כי לצבר הנתונים האמור מצטרף נתון נוסף בדמות "ראשונות האכיפה הפלילית" מאפשרת לראות בטוחה שהווצג על ידי הצדדים כenza ההולם את האינטרס הציבורי ועיקרון ההלימה בנקודת הזמן הנוכחיית, ולגゾר את הדין בהתאם לו.

משמעות דברים אלה, אמרתי כי לא ראוי להידרש בנסיבות המקורה Dunn לשאלת האם יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, שכן מילא - גם לשיטת התביעה - היה מקום לחפש באופן מלא בין המתחמים השונים, כך שאין בכך כדי להשפיע על התוצאה הסופית.

19. בעת, ולאחר שהבהירתי עמדתי בגין סבירותו של טווח הענישה (בדגש על נקודת הזמן הנוכחיית), יש להידרש לרכיבים השונים הרלוונטיים לקביעת עונשו של הנאשם בטוחה המוסכם.

במסגרת זו, ראיתי ליתן משקל גם לנזונים הבאים:

הודאת הנאשם ונטילת אחריות - הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודאו לוibility לחסוך משמעותית בזמן ציבורו וניתן להראתה כמצדיקה התחשבות משמעותית בענישה;

גילו של הנאשם ומצורו הרפואי כעליה מהמסמכים שהוגשו;

דרךו ופועלו של הנאשם לאורן השני - התמונה שנחשפה בשלב הטיעונים לעונש אודות התנהלותו של הנאשם

במישורי חייו השונים היה בהחלט יוצאה דופן ורואה להערכתה רבה. נראה כי הנאשם הוא איש של חסד, אשר פועל לאורך שנים רבות, יחד עם רعيיתו, לתרומה לחברה ולסייע ללא תנאי לאנשים הנundersים רשותות תמייהה, הנמצאים בנסיבות של פל בחייהם.

די שאפנה בהקשר זה לעדויות המרגשות של הגב' חיה כהן, הגב' חני רוטנברג, מר שמעיה סיד, והגב' מיכל בן עקיב; לעדויותיהם של עו"ד זבולון הנדרל ושל מר דוד צץ; וכן לעשרות מכתבי ההערכתה והתודה שהוצעו מטעם ההגנה כראיות לעונש. פעולותיו החביבות של הנאשם בוצעו גם בתקופה الأخيرة, ובקשר למאזן המלחמתה.

נתתי משקל גם לפרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות ועד היום, גם שברור כי מדובר בפרשה מורכבת שהצריכה ביצוע בדיקות ופעולות רבות.

העובדת כי הנאשם פועל עשרות שנים בשוק ההון ללא דופי, ואין לחובתו הרשותות קודמות, נשקלת אף היא.

20. לאור צבר הנתונים שפורט, לקולא ולחומרה, ראוי לגורע על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר לריצוי בדרכ של עבודות שירות. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות ביום 18.6.24 בשעה 08:30. מקום ביצוע עבודות השירות - המרכז הרפואי מעיני הישועה, רח' פוברסקי 17, בני ברק. עבודות השירות יבוצעו בהיקף של 6 שעות ביום.

ב. 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו עבירה לפן חוק נירות ערך.

ג. קנס בסך 50,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יותר מיום 1.6.24 או 25 ימי מאסר תמורה.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרת /או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודיע היום כ"ג אדר א תשפ"ד, 03/03/2024 במעמד הצדדים.

